

USTAWA O POMOCY PRAWY W WYCHOWYWANIU DZIECI

Celem świadczenia wychowawczego jest całkowite pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. Świadczenie to przysuguje matce, ojcu, opiekunowi faktycznemu dziecka albo opiekunowi prawnemu dziecka do dnia ukożenia przez dziecko 18 roku życia w wysokości 500 zł miesięcznie.

Świadczenie wychowawcze w wysokości 500 zł rodzice otrzymują niezależnie od dochodu na drugie i kolejne dzieci do ukożenia przez nie 18 roku życia. W przypadku rodzin z dochodem poniżej 800 zł netto na osobę wsparcie otrzyma także na pierwsze lub jedyne dziecko. Dla rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym kryterium dochodowe wynosi 1.200 zł netto.

Świadczenie wychowawcze nie przysuguje, jeżeli:

- 1) dziecko pozostaje w związku małżeńskim,
- 2) członkowi rodziny przysuguje za granicą na dziecko świadczenie o podobnym charakterze do świadczenia wychowawczego.

Ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego oraz jego wypłata następuje na wniosek matki, ojca, opiekuna faktycznego dziecka albo opiekuna prawnego dziecka. Do wniosku dołącza się stosowne dokumenty potwierdzające spełnienie warunków przyznania lub ustalenia wysokości świadczenia wychowawczego. Pracownicy organu realizującego ustawę szczegółowo informują świadczeniobiorcę o wymaganych dokumentach przy wydawaniu wniosku.

Wniosek wraz z załącznikami może być składany drogą elektroniczną za pomocą systemu teleinformatycznego.

Ustawa wejdzie w życie 01 kwietnia 2016r. Ustalenie i wypłata świadczenia wychowawczego nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku z prawidłowo wypełnionymi dokumentami.

Wnioski będą wydawane i przyjmowane od dnia 01 kwietnia 2016r.